

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Beskæftigelsesministeren har samtidig fremsat lovforslag om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Digital kommunikation, afgørelseskompetence i visse svingssager mv.). Dette lovforslag har ingen betydning for nærværende lovforslag.

I. Indledning

Lovforslaget indeholder 2 elementer:

1. Forslag til ændring af reglerne om arbejdsløsheds-kassernes refusion for udbetalte ydelser, hvor arbejdsløsheds-kasserne har begået fejl i forbindelse med sagsbehandling.
2. Præcisering af reglerne om arbejdsløsheds-kassernes refusion for fejludbetalinger.

Ad 1. Forslag til ændring af reglerne om arbejdsløsheds-kassernes refusion for udbetalte ydelser, hvor arbejdsløsheds-kasserne har begået fejl i forbindelse med sagsbehandling.

Arbejdsløshedsforsikringsloven indeholder en række bestemmelser om arbejdsløsheds-kassernes ret til refusion for udbetalte ydelser, herunder om kassernes ansvar for fejludbetalinger.

En arbejdsløsheds-kasse har efter lovens § 79, stk. 1, krav på refusion for alle udgifter til dagpenge og andre ydelser, som kassen udbetaler retmæssigt til medlemmerne i henhold til arbejdsløshedsforsikringsloven.

En arbejdsløsheds-kasse har ikke krav på refusion for fejludbetalinger, jf. § 86, stk. 4. Der gøres dog enkelte undtagelser herfra, hvis kassen ikke ved almindelig påpasselighed kunne have undgået fejludbetalingen. Det gælder bl.a., hvis

- den fejlagtige udbetaling skyldes medlemmets svigagtige forhold (§ 86, stk. 4), eller hvis
- fejludbetalingen skyldes urigtige/mangelfulde oplysninger fra en anden arbejdsløsheds-kasse, og Arbejdsdirektoratet bestemmer, at denne arbejdsløsheds-kasse skal være ansvarlig (§ 86, stk. 5).

Udgangspunktet er, at arbejdsløsheds-kasserne er ansvarlige for såvel de fejludbetalinger, der skyldes kassens egne forhold, som de, der skyldes medlemmets uagtsomme forhold.

I de senere år sker det i stigende omfang, at medlemmer, der ikke opfylder arbejdsløshedsforsikringslovens betingelser for ret til ydelser, får tilkendt ret til en ydelse på grundlag af forvaltningsretlige principper eller god forvaltningsskik, fx kravet om skriftlighed i bebyrdende afgørelser (kundgørelsessager) eller realudligning. Også i disse tilfælde anses ydelserne for at være udbetalt med rette.

Det betyder, at en arbejdsløsheds-kasse modtager refusion, selv om kassen har begået en fejl.

Ad kundgørelsessager: Arbejdsmarkedets Ankenævn har i konkrete sager pålagt en arbejdsløsheds-kasse at udbetale en ydelse efter udløbet af ydelsesperioden, indtil det tidspunkt hvor arbejdsløsheds-kassen skriftligt har meddelt et medlem, at retten til ydelsen er udløbet. Ankenævnets afgørelse indebærer, at udbetalingen ikke anses som en fejludbetaling, selv om retten til ydelsen er udløbet i medfør af loven. Kassen får derfor refusion, hvilket betyder, at staten betaler for »merudbetaling« af en ydelse på grund af kassens fejl.

Ad realudligning: Arbejdsmarkedets Ankenævn har endvidere i konkrete sager givet et medlem ret til dagpenge, efterløn mv. i tilfælde, hvor lovens betingelser for ret til ydelsen ikke var opfyldt, men hvor arbejdsløsheds-kassen på grund af fejlagtig vejledning mv. var skyld, i at medlemmet ikke kunne opfylde betingelserne. Som eksempel kan nævnes, at et medlem stilles, som om medlemmet har søgt rettidigt om efterløn efter reglerne i loven, hvis en for sen ansøgning skyldes kassens mangelfulde eller forkerte vejledning. Det har været afgørende for ankenævnets afgørelser i disse sager, at medlemmet ville have opfyldt lovens betingelser for ret til ydelsen, hvis a-kassen havde vejledt korrekt. Det har således været en forudsætning, at de materielle betingelser for retten til dagpenge, efterløn mv. ville kunne opfyldes, hvis kassen havde vejledt korrekt.